

יום ג', כ"א בכסלו תשס"ג (26 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

לקראת חנוכה (בעוד 4 ימים!):

בתלמוד [מסכת שבת כ"א:] "כשנכנסו יוונים להיכל, טימאו כל השמנים שבהיכל, וכשגברה מלכות בית חשמונאי ונצחוס, בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן, שהיה מונח בחותמו של כהן גדול, ולא היה בו אלא להדליק יום אחד. נעשה בו נס והדליקו ממנו שמונה ימים. לשנה אחרת קבעום ועשאוים ימים טובים בהלל והודאה."

חז"ל קבעו, שמעיקר הדין יש להדליק בכל בית **נר** חנוכה אחד, אך יש להדר במצווה ולהדליק בכל יום נר נוסף. כך גם מעיקר הדין, די **בחנוכייה** אחת בבית, אך המהדרין נוהגים שכל אחד ואחד מבני הבית מדליק נרות לעצמו. גם **השמן**, שבו מדליקים את הנר, מעיקר הדין כל סוג שמן כשר, אך מצווה מן המובחר להדר בשמן זית זך. הקביעה של חז"ל להדר בחנוכה, חריגה משאר ההלכות שהם לימדונו. כי בשאר החגים, לא נאמר כיצד יש להדר, חוץ מחנוכה, שבכל תקופות ההיסטוריה נתקבל ההידור **כעיקר** קיום מצוות החג. ובכל בית מדליקים כמה חנוכיות, ומוסיפים בכל יום עוד נר. הידור המצווה פשוט ונהג בכל ישראל כאילו היה עיקר המצווה.

מדוע קיום מצוות חנוכה זכתה להקפדה בהידור יותר מכל חג? הסיבה לכך נעוצה במהות המאבק שגרם לחנוכה. היוונים ניסו להשליט את תרבות הגוף על עם ישראל, והאסתטיקה היתה מטרתם. נגד שיטה זו יצאו חז"ל וקבעו, שהדר ויופי חשובים הם, אך אין לערבב בין עיקר לטפל. כי יש הבדל בין "**הדר**" ל"**הידור**". הדר – מסמל את היופי, והידור – הוא אמצעי לקיום מצוות ה'. לפיכך, כל יהודי מדגיש בחנוכה כי העיקר הוא ההידור במצוות, ולא ההדר שבתרבות יוון.

[במעגלי החיים]

~~~

## מעשה הגבורה (?) של מצדה...

או אולי, הטקס של השבעת חיילי שריון בצה"ל, על המצדה... כאשר כתובת-אש רשומה מולם – "**שנית מצדה לא תיפול**" – כל אלו אולי יחדיו הביאו את דורנו לראות את מצדה, את אחרוני-מצדה, את אלעזר בן-יאיר, כמקורות השראה, כערכים לאומיים שיש לחנך מולם, כסמלי-הזדהות-לאומית.

כן, לא אחת הגענו לנקודה זו, בעת סיור ובעת מחשבה: לאחר חורבן ירושלים, קבוצת מורדים ובראשם אלעזר בן-יאיר, מתבצרת בצוק מצדה, חיים חיים דתיים-הלכתיים מלאים, נצורים ע"י צבא רומי בראשות המפקד סילוה, אינם רואים דרך נסיגה, שומעים נאומים מופלאים מפי אלעזר בן-יאיר, על העדפת המוות על השיעבוד, שוחטים נשיהם, ילדיהם וחבריהם, כולם, ואך נשים בודדות מספרות לרומאים הכובשים את פשר הדממה הרועמת למחרת היום...

{ההמשך, בע"ה, מחר...} ["אתר ואתר" – ישראל ארליך]

~~~

בתגובה לגילוי-הלב מהדף של אתמול, בו כתבתי: "על-כן, רציתי לומר **תודה**. יהי רצון שנזכה ביחד לבנות על הבסיס הזה, ושאהבת ישראל שבנו תביא לידי **פדיון**" ("פד" – אותיות "דף") אמיתי לעמנו – פדיון הנפש ופדיון הגוף". **כותב לנו אחד מכם:** "לתשומת לבכם: **"פד"** זה אמנם אותיות **"דף"**, אבל **"פדיון"** זה בגמטריא – **"דף יומי"**."

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **שלישי**

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

"הדף היומי לתולדותינו"

בס"ד

יום ג', כ"א בכסלו תשס"ג (26 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מי יתן וה"דף היומי" של כולנו באמת יצליח להאיר קצת אור ולקרֵב בינינו...

"קומה אלוקים, שופטה הארץ, כי אתה תנחל בכל הגוים." [תהלים פ"ב 8]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום שלישי

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל